

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litteræ Ad Dominvm Papam missæ per Petrum Bermundi dominum de
Andusia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

deferre velimus, quod Deus conjunxit humana sustineremus præsumptione sejunggi. Ideoque fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus si Rex ipse nostrum super hoc, quod non credimus, neglexerit adimplere mandatum, vos ipsum ad id per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo compellatis. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Vos denique, fratres Episcopi, super vobis ipsis &c. Datum ut supra.

LITTERÆ AD DOMINVM
Papam missæ per Petrum Bermundi
dominum de Andusia.

Epist. 225.
De negotio Comitis Tolosani.

Sanctissimo in Christo Patri & Domino suo specialissimo Innocentio Dei gratia summo Pontifici Petrus Bermundi filius Bernardi de Andusia, Dominus de Salve, obediens & devotissimus Miles ejus, salutem & omnimodæ devotionis affectum. Cum nos & progenitores nostri homines speciales simus sanctæ Ecclesiæ Romanæ, terramque nostram pro majori parte teneamus ab ipsa, certum censum debentes, & semper fuerimus obediens & devoti eidem, firmiter credimus & speramus, omni scrupulo dubitationis amoto, quod sanctitas vestra velit omnia jura nostra servare illæsa. Noverit igitur paternitas vestra, Pater sanctissime, quod nos in uxorem habemus quandam filiam Comitis Tolosani, præterquam idem Comes legitimam prolem non habet. Unde terra dicti Comitis ad nos melius quam heredem alium de jure noscitur pertinere. Vestram itaque beatitudinem quanta possumus humilitate deprecamur quatenus Raimundum filium memorati Comitis Tolosani ad preces vel potius ad fraudes alicujus supplicantis, immo supplicum Ecclesiæ postulantis pro ipso nullatenus instituat heredem, si placet, nec eum, quod non sit, sicut legitimum habeatis. Nam durante matrimonio legitimo inter matrem uxoris nostræ ac sepelatum Comitem ex superinducta sibi attingente in tertio gradu eum ipse Comes suscepit, scientes quod non tantummodo jus nostrum periret in institutione illius, verum etiam illa eadem novella plantatio fidei orthodoxæ, quæ per Dei gratiam & vestram providam sollicitudinem sollicitamque providentiam necnon & devotionem fidelium, qui ad vindicandam injuriam Christi de diversis mundi climatibus arma sumperunt in nostris partibus, videlicet provincia Narbonensi, pullulare incepit, suffocaretur penitus, & essent novissima prioribus longè pejora. Quicquid autem vestra sanctitas super his duxerit statuendum, nos sumus semper parati vestris & Ecclesiæ per omnia & in omnibus obtemperare mandatis. Præterea benignitatem vestram volumus non latere quod Christianissimum vitum Doninum Simonem Comitem Montisfortis, tum obtentu gratiæ vestræ, tum suæ intuitu probitatis, & longæ familiaritatis contractu cum ipso antequam ad partes nostras veniret, curavimus & curamus sincerè diligere ac honorare in omnibus & habere ut verum & carum amicum. Datum Andusie in vigilia beati Thomæ.

VERCELLENSI EPISCOPO
apostolicæ sedis Legato, & Archidiacono
Pergamensi.

Coram dilecto filio nostro Angelo sancti Adriani Diacono Cardinale quem magistro B. procuratori Præposito & quorundam Canonicorum plebis de Bripio & Sal. clerico concessimus auditorem, idem proposuit procurator quod cum idem Sal. litteras quasdam sub nomine nostro confectas tam ipsis quam quibusdam executoribus pro assequendo ejusdem Ecclesiæ beneficio præsentasset, idem Præpositus & Canonici litteras ipsas habentes de falsitate suspectas, eas ad nos per proprium nuntium destinarunt: quarum falsitate comperta, dilectis filiis Archipresbytero de Nembro & conjudici suo dedimus in mandatis ut tam impetratorem quam idem qui fuerat usus eis punirent secundum constitutionis tenorem quam edidimus ad falsariorum malitiam confutandam; qui mandatum nostrum fideliter exequentes, dictum S. ab officio & beneficio perpetuò privaverunt. Propter quod idem apostolicam sedem appellans, non expectato termino qui fuerat ad proseguendam appellationem præfixus, ad Abbatem sancti Celsi & ejus conjudicem nostras litteras impetravit: qui ejusdem Præpositi legitimis exceptionibus non admissis, dictorum judicum sententiam post appellationem ad nos legitime interpositam infirmavit. Postmodum verò Archipresbytero Pergamensi & ejus conjudicibus dedimus in mandatis ut nonobstantibus litteris ad Abbatem sancti Celsi & ejus conjudicem per S. memoratum obtentis, præfatam Archipresbyteri de Nembro & conjudicis sui sententiam confirmare vel infirmare curarent, sicut de jure cognoscerent faciendum. Qui causæ meritis plenius intellectis, eandem sententiam confirmarunt; à quorum processu idem S. vel non appellavit omnino, vel appellationem suam non fuit infra tempus legitimum prosecutus. Demum bonæ memoriæ Gerardus Albanensis electus apostolicæ sedis Legatus, ad ejus præsentiam partes accesserant, terminum præfixit eisdem, quo cum causa sufficienter instructa nostro se conspectui præsentarent. Sed nuntio Præpositi ab Ecclesiæ hostibus in itinere præpedito, dictus S. ad Cancellarium Mediolanensem & ejus conjudices litteras reportavit, qui pro eo iniquam post appellationem ad nos legitime interpositam sententiam protulerunt.